

mijsko-tehnološkog studija u Zagrebu (AMACIZ), Hrvatsko-američkog društva, Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu, Hrvatske zeolitne udruge i Hrvatske udruge za boje (HUB). Također, sudjelovala je u organizaciji nekoliko znanstveno-stručnih skupova.

Prof. dr. sc. Sanja Papić bila je znanstvenica i sveučilišna nastavnica širokog i temeljitog znanja i kemije i kemijskog inženjerstva, što je vidljivo iz njezinog životopisa, koji sadrži sve potrebne komponente: bogata znanstvena i nastavna djelatnost, razvijena međunarodna suradnja te predan stručni rad. Posebice do izražaja dolazi njezina visoka profiliranost u području zaštite i inženjerstva okoliša, gdje se tijekom svoje 30-godišnje karijere, koja je nažalost prerano završila, pozicionirala kao značajna i međunarodno afirmirana znanstvenica u području procesa obrade voda. Svojim

znanstveno nastavnim radom, promidžbom kemijskog inženjerstva kao i inženjerstva okoliša te svojom osobnošću pridonijela profiliranju i afirmaciji Zavoda za polimerno inženjerstvo i organsku kemijsku tehnologiju, te nas je time trajno zadužila. Prof. dr. sc. Sanja Papić je kao suradnica, a neko vrijeme i predstojnica Zavoda uvijek bila korektna, ljubazna i uvidavna. Imponirala je svojom staloženošću, uvijek spremna za stručnu raspravu i proaktivno rješavanje svih problema. Iako je profesionalno bila vrlo ozbiljna, u manje formalnim situacijama specifičan i izrazit smisao za humor prof. dr. sc. Papić dolazio je do izražaja. U ime svih znanstvenika s kojima je prof. dr. sc. Papić radila i surađivala, te znanstvenika i studenata na čiji je znanstveni i stručni razvoj utjecala svojim znanjem, kreativnošću, radnom etikom i beskrajnim strpljenjem, po posljednji put hvala.

Natalija Koprivanac, Ana Lončarić Božić i Hrvoje Kušić

Profesor Zlatko Meić

(Šid, 4. rujna 1938. – Zagreb, 29. kolovoza 2017.)

Dana 29. kolovoza 2017. godine zauvijek nas je napustio Zlatko Meić, naš cijenjeni i istaknuti nastavnik, znanstvenik i redoviti profesor u miru Prirodoslovno-matematičkog fakulteta (PMF) Sveučilišta u Zagrebu.

Profesor Meić rođen je u Šidu 4. rujna 1938. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Varaždinu. Diplomirao je na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1957.), magistrirao (1967.) te doktorirao (1969.) na Kemijskom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Godine 1962. zapošljava su u Institutu "Ruđer Bošković" u Zagrebu, gdje radi sve do 2000. U zvanje znanstvenog savjetnika izabran je 1991., a u trajno zvanje 1999. Godine 1970./1971. vodio je Grupu za teorijsku kemiju. Nakon doktorata bio je gostujući docent na sveučilištima u Ulmu (1971. – 1972.) i Tübingenu (1973.), gdje je držao samostalni kolegij u Institutu za fizikalnu i teorijsku kemiju. Po povratku iz inozemstva 1977. osniva i sve do 1990. vodi servis C-13 NMR, gdje uvodi prvi spektrometar NMR s Fourierovom transformacijom u Hrvatskoj. Godine 1991. osniva i vodi (do 2000.) Laboratorij za molekulsku spektroskopiju. Od ak. god. 1980./1981. predavač je više kolegija u Zavodu za analitičku kemiju Kemijskog odsjeka PMF-a u zvanjima od docenta do redovitog profesora u trajnom zvanju. Bio je gostujući znanstvenik u Kernforschungszentrumu Karlsruhe (1975. – 1900.), na Eidgenössische Technische Hochschule Zürich (1977. – 1978.) i na Technische Universität München (1986. – 1987.). Višekratno je boravio u institutima Mađarske akademije znanosti u Budimpešti. Bio je gostujući profesor u

Beču (1992.), Ulmu (1993.) i Mainzu (1996). Godine 2000. prelazi u Zavod za analitičku kemiju KO PMF-a, gdje je istodobno izabran za predstojnika Zavoda, dužnost koju je obavljao do 30. rujna 2007. Modernizirao je program nastave i pribavio niz instrumenata za razvoj spektroskopskih i drugih metoda analitičke kemije, a osobito se istaknuo pri kreiranju novoga programa i novih kolegija u okviru Bolonjskog procesa.

Profesor Zlatko Meić postigao je iznimne zasluge za razvoj kemijske znanosti. Kao originalan i vrlo uspješan znanstvenik objavio je više od 80 radova kategorije CC, koji su citirani više od tisuću puta u međunarodnim baza-

ma, 13 ostalih znanstvenih radova uključujući i tri poglavlja u knjigama te sedam stručnih radova. Svojim predanim radom i međunarodnom prepoznatljivošću pridobio je za suradnju veći broj studenata i mlađih znanstvenika. Bio je recenzent za brojne prestižne međunarodne znanstvene časopise. Vodio je niz međunarodnih i domaćih znanstvenih i stručnih projekata te surađivao s uglednim inozemnim institucijama. U svojem znanstvenom radu pretežno se bavio molekulskom spektroskopijom i teorijskom kemijom, ali i sintezom izotopno obilježenih spojeva. Središnje mjesto zauzima područje analize i interpretacije vrlo složenih infracrvenih i Ramanovih spektara *trans*-stilbena, ključne molekule za razumijevanje *trans-cis* izomerizacije. Istraživanja na toj i srodnim molekulama citirani su više stotina puta u radovima najistaknutijih svjetskih stručnjaka u tom području. Podjednako značajno je istraživanje u području spektroskopije NMR koje obuhvaća istraživanje strukture invertiranog atoma

ugljika i kinetiku polimerizacije te studij izotopnih efekata u spektrima NMR. Treće istaknuto područje istraživanja Z. Meića je rješavanje kemijskih problema spregom spektroskopije i kvantne kemije u studiju molekulske strukture i interakcija u otopinama. Svoj entuzijazam za spektroskopiju i kvantnu kemiju prenio je na svoje suradnike kemičare i fizičare, čime je izvršio jak utjecaj na primjenu spektroskopije u znanstvenim istraživanjima u Hrvatskoj i inozemstvu. Održao je niz predavanja na domaćim i međunarodnim institucijama i znanstvenim skupovima, a sudjelovao je u organizaciji domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Za svoja brojna postignuća dobio je mnoga priznanja i nagrade od kojih treba istaknuti Nagradu Grada Zagreba (2001.) i Državnu nagradu za znanost (2006). Dobitnik je Medalje Kemijskog odsjeka PMF-a (2015.).

Profesor Meić je desetljećima bio cijenjen nastavnik i pedagog. Istaknuo se u svim aspektima djelatnosti sveučilišnog profesora. Modernizirao je postojeće i uveo nove kolegije u nastavu kemije na KO PMF-a. Osobito treba istaknuti njegovu brigu za kontinuitet razvoja nastave i istraživanja u Zavodu za analitičku kemiju KO s posebnim naglaskom na odgoj mlađeg naraštaja nastavnika i asistenata. Treba naglasiti da su studenti Kemijskog odsjeka u velikom broju upisivali izborne kolegije prof. Meića. Na prediplomskom i diplomskom studiju kemije PMF-a predavao je kolegije *Izabrana poglavlja analitičke kemije*, *Analitička kemija II* i *Instrumentne analitičke metode*, a uveo je i novi kolegij *Identifikacija spojeva spektroskopskim metodama*. Na posljediplomskom studiju bio je sunositelj kolegija *Suvremena molekulska spektroskopija*. Bio je voditelj velikog broja diplomskih radova (66), četiri magistarska rada i devet doktorskih disertacija, čime se dokazao kao iznimno uspješan voditelj, a mnogi njegovi učenici razvili su se u vrsne kemičare te postali priznati istraživači i nastavnici u Hrvatskoj i inozemstvu.

Svoje uspjehe u vođenju nastave i istraživanja vezanima uz KO PMF-a prof. Meić je dopunio prijevodom dvaju važnih spektro-

skopskih priručnika: *Tablica za određivanje strukture organskih spojeva spektroskopskim metodama* (s M. Žinićem, 1983.) i *Uvodom u infracrvenu spektroskopiju* (s G. Baranovićem, 2006; udžbenik Sveučilišta u Zagrebu).

Pored nastavnih i istraživačkih obveza profesor Meić obavljao je i cijeli niz dužnosti vezanih uz struku. Na Sveučilištu u Zagrebu bio je dopredsjednik Odbora za znanost (1991. – 1994.) i član Matičnog povjerenstva za kemiju (2002. – 2006.). U Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa bio je član Znanstvenog područnog vijeća za prirodne znanosti (2000. – 2004.) te član (2000. – 2002.) i predsjednik Povjerenstva za ocjenu projekata u grani kemija (2002. – 2006.). Od 1996. do 1998. bio je predsjednik, a od 1998. do 2002. potpredsjednik Hrvatskoga kemijskog društva. U više navrata bio je član Upravnog odbora društva, a od 1976. do 1996. bio je član Uredništva časopisa *Croatica Chemica Acta*. Bio je član Hrvatskog kemijskog društva, Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa, *American Chemical Society* i *International Committee on Molecular Spectroscopy* (1991. – 1994.).

Profesor Zlatko Meić bio je jedan od naših najistaknutijih znanstvenika u području prirodnih znanosti s vrlo širokim i bogatim znanstvenim, nastavnim i stručnim opusom. Njegova znanja bila su enciklopedijska i daleko šira od samoga prirodoslovlja. Lucidan, senzibilnog oka i svestranog duha bio je humanist i kozmopolit koji pripada neraskidivom krugu znanja i kulture. Volio je umjetnost, prije svega film i književnost i vrlo često je tu umjetničku notu unosio u svoja predavanja i istraživanja. Kao vrhunski znanstvenik, predan i temeljit nastavnik, svoja je znanja nesebično i bez zadržke prenosio na suradnike, pogotovo mlade, čime nas je sve zadužio i ostavio neizbrisiv trag. To je ona "kristalna kocka vedrine" koju nam Zlatko Meić daje u baštinu, koju ćemo čuvati i koja će ostati trajno u našim srcima.

Zbogom prijatelju. Počivao u miru.

Predrag Novak